

boly síce predložené výkazy, neboly však doložené schvaľovacím výmerom ministerstva sociálnej pečlivosti.

Dotyčne nájomného treba doložiť:

Keď aj žalovaný nadobudol na základe § 54 vl. nar. nároku, aby mu bol rodinný domček vystavaný s finančnou podporou podľa § 27, odst. 1, č. 1 a 3 zák. (č. 2 sa tu vôbec nespomína) po konečnom vymeraní podpory prevedený do vlastníctva — pokiaľ možno najskôr — a ak tomu nebránia vážne dôvody, preca, hľadiac na ustanovenie § 53, odst. 1, zák., podľa ktorého stavby podporované podľa ustanovení jeho VI. a VII. hlavy sú podriadené evidenci ústrednému dozoru a rozhodovaniu ministerstva verejných prác a ministerstva sociálnej pečlivosti a hľadiac tiež na ustanovenie § 53, odst. 1, cit. vl. nar., podľa ktorého aj domčeky môžu byť scudzené, pokiaľ nie je zaručená pôžika umorená, len so schválením ministerstva sociálnej pečlivosti, nemožno tvrdiť, že určenie nájomného v medzidobí bolo proti stanovám (§ 21) resp. proti zákonu (§ 50 vl. nar.). Nemožno tu prehliadnuť, že nájomné tu má zvláštne určenie, aby totiž stačilo na úhradu položiek, vypočítaných pod č. 1—7 § 50 vl. nar., z ktorých niektoré, a to podstatné položky by musel niesť žalovaný aj po tom, čo by mu bol domček do vlastníctva prevedený (verejné dávky, výlohy spojené s udržovaním domčeka, požiarne poistenie, anuity z pôžičky predchádzajúcej snád' pred zaručenou pôžičkou). Ak žalovaný býval v domku, ktorý mu dosiaľ nebol do vlastníctva prevedený, možno to vykladať len tak, že súhlasí aj naďalej s nájomným, ako mu bude určené podľa stanov a zákonných predpisov a prípadne schválené ministerstvom sociálnej pečlivosti (vid' rozh. Sb. n. s. č. 12960).

Preto, ak bude možno odvolaciemu súdu zistiť z dokladov, o ktorých bola reč vyššie pod č. 2, že sú tu dané zákonné podmienky pre určenie sporného nájomného, nebude sa mocť žalovaný právom odvolávať na to, že určenie nájomného sa stalo nezákonne, hoci prevod vlastníckeho práva sa mohol už stať pred rokmi.

Prisvedčiť treba stanovisku žalujúcej strany, že prípadné p o š k o d e n i e žalovaného zbytočným snád' priesťahom spomenutého prevodu — pokiaľ bol zavinený družstvom — muselo by byť ním výslovne uplatnené, čo sa dosiaľ nestalo. Preto touto otázkou sa netreba zaoberať.

Bolo preto treba rozsudok odvolacieho súdu rozviazať podľa § 543 Osp.

Čís. 17086.

Nie je v rozpore s dobrými mravmi súťaže (§ 1 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n.), že veľkoobchodník s kožami cieľom vyradenia súťaže iného obchodníka ponúka mäsiarom, že im bude platiť za dodávané kože — kým jeho súťažiteľ pôsobiť bude v jeho obvode — vždy vyššie ceny, ako tento.

(Rozh. z 18. júna 1938, Rv III 903/37.)

Žalujúce Kožné družstvo v M. prednieslo v žalobe, že žalovaný — keď mala byť zriadená odbočka žalujúceho družstva v N. (na Slovensku), kde má žalovaný veľkoobchod s kožami, a za vyjednávania o založenie tejto odbočky — obrátil sa na mäsiara Jozefa V., ktorý je teraz členom odbočky žalujúceho družstva na Slovensku, ponúkal mu na kože preddavok 10.000 Kč a zároveň sľuboval, že mu bude platiť vždy o 30 h viac za 1 kg koží než žalujúce družstvo, a to po dobu, po ktorú bude žalujúce družstvo pôsobiť na Slovensku; žalovaný nahováral aj iných mäsiarov, aby nevstupovali do žalujúceho družstva, že on im bude platiť o 30 h viac za 1 kg koží tak dlho, kým bude žalujúce družstvo pôsobiť v jeho obvode a sľuboval im pôžičky, aby si na úkor žalujúceho družstva zaistil od nich dodávanie koží. Tým sa dopustil nekalej súťaže podľa § 1 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n. — Žalobou domáhalo sa žalujúce družstvo rozsudkového výroku, že žalovaný povinný je zdržať sa ponúkania pôžičiek a vyšších cien mäsiarom na dobu, pokiaľ žalujúce družstvo bude pôsobiť na Slovensku.

Súd prvej stolice žalobu zamietol, odvolací súd jej vyhovel. Dôvody: Nie je zistené, že žalovaný začal sľubovať mäsiarom preddavky a pôžičky na kože až vtedy, keď žalujúce družstvo prišlo obchodovať na Slovensko. Žalovaný tvrdí, že preddavky a pôžičky dával už skôr, a ponúkol na to dôkazy. Odvolací súd pominul však navrhované dokazovanie ako nerozhodné, lebo nepokladal by za nekalé konanie, ani keby žalovaný — chtiac si udržať svojich dodavateľov — bol sa týmto zaväzoval dať pôžičky a preddavky na kože skutočne až vtedy, keď žalujúce družstvo mienilo rozšíriť svoju pôsobnosť aj na Slovensko. Také konanie — v obchodnom živote nie neobvyklé — neprieči sa dobrým mravom súťaže. — Svedok Jozef V. udal, že mu žalovaný ponúkal 10.000 Kč preddavok na kože ešte, než bola reč o zriadení odbočky žalujúceho družstva, ale tiež že mu potom žalovaný sľuboval, že mu bude platiť vždy o 30 h viac za 1 kg koží než žalujúce družstvo, kým tu toto družstvo bude. Odvolací súd nemá dôvodu pochybovať o vierohodnosti tohoto svedka a prijíma ním potvrdenú skutočnosť za dokázanú. — Ponúkanie vyšších cien nezakladá ešte samo o sebe nekalú súťaž, môže sa však ňou stať, keď motív tohoto ponúkania, po prípade spôsob, akým sa deje, je zavržiteľný. Žalovaný ponúkal svedkovi Jozefovi V. o 30 h za 1 kg viac, než bude platiť žalujúce družstvo, avšak len po dobu, pokiaľ tu družstvo bude. Zrejším účelom tejto ponuky, ktorá nie je nijak limitovaná, nebolo tedy poskytnúť svedkovi, dodávateľovi žalovaného výhody pred iným súťažiteľom, aby si žalovaný udržal dodávateľa a svoju súťažiteľskú pozíciu, ale jedine snaha vyradiť aj za cenu vlastnej straty cudziu súťaž. Taký účel resp. taký spôsob súťaže nemožno srovnáť s požiadavkami slušnosti a loyálnosti v súťažiteľskom styku. Takéto konanie, spojené so zvláštnou súťažiteľskou pohnútkou: znemožniť i za cenu vlastnej obeti iného súťažiteľa,

stáva sa závadným so stanoviska dobrých mravov súťaže a prieči sa ustanoveniu § 1 zák. proti nekalej súťaži (č. 111/1927 Sb. z. a n.).

N a j v y š š í s ú d obnovil zamietavý rozsudok súdu prvej stolice.

D ô v o d y:

Žalujúca strana vidí v prípade, zistenom na základe výpovedi svedka Jozefa V. nekalú súťaž podľa § 1 zák. čis. 111/1927 Sb. z. a n. len v tom, že žalovaný ponúkal svojmu bývalému dodavateľovi v y š š i u cenu za kože, než dávala resp. sľubovala žalovaná strana, len na dobu, p o k i a ľ t á t o b u d e p ô s o b i ť n a S l o v e n s k u, správnejšie v meste N.

Ak aj žalujúca strana správne usudzuje, že táto súťažná činnosť žalovaného smerovala proti nej, preca nemožno vyvodiť, že žalovaný t ý m t o konaním dostal sa do rozporu s dobrými mravmi súťaže, lebo ponúkanie vyšších cien, než dáva konkurencia, je pravidelnou súťažnou činnosťou obchodníka, ktorý nakupuje tovar cieľom ďalšieho scudzenia.

Samozrejme sľub vyšších cien platil len na dobu, p o k i a ľ m u ž a l u j ú c a strana v jeho rayone konkurovala, lebo inak nebolo by možno ceny navzájom porovnávať. Odvolací súd sa mýlil, keď pokladal za zavrži-
teľnú snahu žalovaného vyradiť cudziu súťaž, nehľadiac na to, že ide tu podľa zistenia o ojedinelý prípad, ktorý nebol sám o sebe spôsobilý ohroziť súťažnú pozíciu žalujúcej strany a vo skutočnosti sa práve u spomenutého svedka stretol s nezdarom.

Nemožno ani vytýkať žalovanému, že sľuboval vyššie ceny len na dobu, p o k i a ľ m u b u d e ž a l u j ú c a strana konkurovať. V tejto veci konal len poctive, keď nenechal dodavateľa v pochybnosti, že po odpadnutí konkurencie si ponecháva voľné rozhodnutie čo do určenia cien.

Preto na tom základe ako žalujúca strana svoj nárok odôvodnila a v žalobnej žiadosti vyjadrila, nemohlo byť žalobe právom vyhovené.

Z toho dôvodu je irrelevantný dôvod odvolacieho súdu, že ponuka žalovaného nebola »nijak« limitovaná a že tu bola patrne snaha vyradiť súťaž aj za cenu vlastnej straty. To ani nebolo dôvodom žaloby, ani nedošlo výrazu vo výroku napadnutého rozsudku. Ináč nezodpovedá skutočnosti, že ponuka bola bez limita, veď podľa prijatej výpovedi svedka Jozefa V. žalovaný ponúkal 30 h nad cenu, určenú žalujúcou stranou za 1 kg koži (5 Kč). V podstate išlo o 6% zvýšenie ceny, p o n ú k a n e j druhou stranou. Táto okolnosť však neodôvodňuje záver, že by sa žalovaný chcel zbaviť súťaže i za cenu vlastnej straty.

Pretože nie je účelom zákona proti nekalej súťaži chrániť súťažiteľov tak, že by niektorého súťažiteľa, nepohodlného pro jeho lepšiu hospodársku kapacitu, zo súťažného zápasu proste vylúčil (porov. rozh. čis. 11742 Sb. n. s.), bolo treba oprávnenej dovolacej žiadosti vyhovieť, ako sa podľa výroku stalo.